

Šola za ravnatelje

VII. ZNANSTVENI POSVET VODENJE V VZGOJI IN IZOBRAŽEVANJU
10. in 11. april 2018, Kongresni center Portus, Hotel Slovenija, Portorož

Vzgojno-izobraževalni zavodi kot skupnosti učenja

NAPOVEDI PREDAVANJ

dr. **Vlado Dimovski**, Ekonomska fakulteta, Univerza v Ljubljani

POT K UČEČI SE ORGANIZACIJI: SPREMEMBA STRUKTURE ALI KULTURE?

Napredne organizacije – tako profitne kot tudi neprofitne – praviloma stremijo k učinkovitosti, uspešnosti, kakovosti in inovacijam, pri čemer pa je v zadnjem obdobju čedalje več pozornosti posvečeno vodenju in sodelovanju zaposlenih ter njihovi interakciji. V tem kontekstu je pomembno analizirati in ugotoviti povezanost z organizacijsko strukturo in organizacijsko kulturo. Pri organizacijski strukturi je pomemben tip strukture in proces njenega oblikovanja, medtem pa je za organizacijsko kulturo primarnega pomena naslonitev na ustrezne vrednote in kohezivnost organizacije ter vključenost posameznikov. Pri tem je seveda timsko delo in zaupanje ključnega pomena.

dr. **Justina Erčulj**, Šola za ravnatelje, **Liljana Plaskan**, Vrtec Litija, **Rafko Lah**, OŠ Frana Albrehta Kamnik in mag. **Ciril Dominko**, Gimnazija Bežigrad

VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNI ZAVODI KOT SKUPNOSTI UČENJA: IZKUŠNJE IN PERSPEKTIVE

Skupnost učenja je struktura in kultura, ki povezuje ljudi pri doseganju skupnih ciljev. Poudarjeni sta torej povezovanje in učenje, ki temeljita na skupnih vrednotah, medsebojnem spoštovanju in zaupanju, kar je želja vsakega vodje. Seveda pa take skupnosti ne nastajajo same, ampak jih je treba skrbno in sistematično graditi in gojiti. Vloga vodje je pri tem večplastna, najmočnejše se odraža pri zagotavljanju t. i. ugodnih organizacijskih pogojev, med katere uvrščamo spodbujanje kritične presoje, razvijanje konstruktivnih odnosov med sodelavci in z učenci, vključevanje različnih deležnikov v snovanje in uresničevanje vizije, urejene sisteme komuniciranja, pa tudi zagotavljanje kakovostnega časa za izmenjavo idej, izkušenj in praks. V predstavitvi bomo utemeljili pomen oblikovanja skupnosti učenja za delo vzgojno-izobraževalnih zavodov in predstavili nekaj primerov dobrih praks, ki jih razvijajo ravnatelji v svojih okoljih.

dr. **Linda Devlin**, Faculty of Education, Health and Wellbeing, University of Wolverhampton, Velika Britanija

VZPOSTAVLJANJE PROFESIONALNE SKUPNOSTI Z MREŽENJEM

Mreženje je splošen pojav v sedanjem sistemu izobraževanja v Združenem kraljestvu in drugod. Mreže vzpostavljajo zaradi strateških, ekonomskih in socialnih razlogov. Cilji in lastnosti posameznih mrež so različni, pri vseh pa se poudarja strokovno sodelovanje v praksi. Mreženje se pojavlja v različnih oblikah, kar bo opredeljeno in ponazorjeno s študijami primerov. Mreže lahko delujejo na podlagi izmenjav znotraj šole in med šolami in vključujejo aktivnosti sodelovanja, ki spodbujajo strokovno prakso na ravni učencev, učiteljev in vodstva šole. Okvir delovanja in ravnanja v mreži določa, v kakšnem obsegu mreženje podpira učenje in spodbuja izmenjavo znanja ter izkušenj posameznikov. To ravnanje podpira skupno organizacijsko in sistemsko učenje, pri čemer razvijamo skupno razumevanje in znanje. Taka sočasna krepitev zmogljivosti (Fullan, 2005) se lahko odraža v večjem intelektualnem kapitalu ali kapitalu znanja in strateškem usposabljanju za vodenje na šolah. S povezovanjem teh dejavnikov se določi, v kolikšni meri se udeleženci v mreži počutijo del učeče se strokovne skupnosti ali pa sodelujejo pri zadovoljevanju strateških, ekonomskih ali političnih oziroma družbenih potreb. Vendar pa izzivov mreženja ni dobro podcenjevati. Pri strokovnem sodelovanju nastajajo stroški, ustvarjajo pa se koristi, ki jih je treba upravljati z učinkovitim vodenjem mreže.